

ΣΦΗΧΕΣ

ΕΤΟΣ Α΄

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΑΡΙΘ. 14

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Πειραιᾶ Δρ. 10

Διὰ τὰς Ἐπαρχίας > 12

Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν Φρ. 15

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Ἀγγελίαι καὶ δημοσιεύσεις ἐπὶ ἰδιαιτέρᾳ συμφωνίᾳ.

ΓΡΑΦΕΙΑ : Ὁδὸς Σταδίου (ἔναντι Βασιλ. Σταύλων)

Διαχειριστὴς καὶ ὑπεύθυνος : Γ. Χ. ΜΟΣΧΟΝΑΣ

ΠΕΜΠΤΗ 29 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1909

ΕΠΙ ΟΛΟΚΛΗΡΑ ΕΤΗ ΤΑΝΤΑΛΟΣ

Λί «ΣΦΗΚΕΣ» δυνμηριζόμενοι τὸ πένθος ὀλοκλήρου τῆς πόλεως ἐπὶ τῷ ἄωρῳ θανάτῳ τοῦ υἱοῦ τοῦ λαοφιλοῦς δημάρχου μας, δάγγουν τὴν χεῖρα τοῦ τόσον δικλῆρῶς δοκιμασθέντος πατρὸς, εὐχόμενοι αὐτῷ ὅπως τὰ ἄπειρα δείγματα τῆς δυνπαθείας τὰ ἐκδηλωθέντα πρὸς αὐτὸν, ἰσχύσῃ νὰ μετριάσῃ πῶς τὸ ἄλγος αὐτοῦ.

ἈΠΟΚΡΗΑΤΙΚΑ

Μεγάλη ζωηρότης ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος εἰς τὰς Ἀθήνας. Ὅλοι μεταμφιέζονται ὡς καὶ αὐτὰ τὰ νομοσχέδια τοῦ κ. Γούναρη. Μεγάλοι ἐτοιμασμοὶ στολῶν διὰ τὸν χορὸν τῶν προβιβασιμῶν. Ἐναξ λυκὸς μετημφιεσμένος ἀφάνιος τὰ πρόβατα εἰς τὸ Γαλάτσι. Μεγάλη κίνησις καὶ εἰς τὰ φαρμακεία ὅπου μεταμφιέζεται ἡ κίνησις τοῦ Κρότους. Μεγάλοι στανάλαι βηχὸς εἰς τὰ θέατρα καὶ τὰς ἐσπερίδας. Τὸ πρῶτὸ εὐρύοκοιται παγωμένα τὰ νερά καὶ οἱ μέτοχοι τῆς Δαϊκῆς Τραπεζῆς.

Αἱ Ἀθήναι δριστικῶς εἰσηλθόν εἰς τὸ Κρὼ δ ι ο ν.

§

Θερμοκρασία :
Δελτίον μετεωρολογικὸν ὑπὸ τὸ μηδέν.
Δελτίον τῶν ανζητήσεων τῆς Βουλῆς, 50,000 δραχμαὶ ὑπὸ τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον.

§

Εἰς τὴν Βουλὴν :
— Κύριε προέδρε, ὑποβάλλω ἔνστασις.
— Φρονεῖτε διὸ δὲν ὑπάρχει ἀπαρτία ;
— Ὅχι, φρονῶ διὸ δὲν ὑπάρχει κλιροφύρο.
Διορίζεται ψυχολέκτις ὁ κ. Πρωτοπαπαδάκης καὶ ἡ συνεδρίασις διαλύεται.

§

Εἰς τὸ τελωνεῖον Πειραιῶς ἀνεκαλύφθη τυρὸς μένων εἰς τὰς ἀποθήκας πρὸ πενταετίας.
Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἀπεφάσισε νὰ πανηγυρίσῃ τὸ ἔκτακτον γεγονός καὶ διέταξε νὰ ἐορτασθῇ μεγαλοπρεπῶς ἡ πέμπτη τοῦ ἐν λόγῳ ἐμπορεύματος ἐπιετις.

§

Διάλογος μεταξὺ προσωποδοφοῦ καὶ τοῦ κ. Λεβίδου.
— Νὰ βγάλετε ἀμέσως τὸ δόμινον ποῦ φορεῖτε καὶ νὰ τὸ δώσετε ν' ἀπολυμανθῇ.
— Ἀμὲ σεῖς, κύριε ὑπουργέ, σκεπάζεσθε ἀκόμη μὲ τὸ Σύνταγμα τοῦ 1864, ποῦ φέρει ἐπάνω του τὰς ἀκαθαρσίας τῶσων γενεῶν.

§

Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς παιδείας ἐμφανίζεται ὁ παρεπιδημῶν Ἰάπων καθηγητής.
— Κύριε ὑπουργέ, ἐπιθυμῶ νὰ ἐπισκεφθῶ τὰς ἀρχαιότητας τοῦ τόπου σας.
Ἄ κ. Στάης :

— Μάλιστα (Κροῦσι τὸν κώδωνα καὶ προσκλιεῖ ἔν κ. ἔφορον ἀρχαιοτήτων). Νὰ ὀδηγήσετε τὸν κύριον νὰ ἰδῇ τὰ ἐκπαιδευτικὰ νομοσχέδια, τὸ νέον Πρωτοδικεῖον, τὴν ἀσφαλιτόστρονον τῆς ὁδοῦ Πανεπιστημίου... Δεῖξατέ τον καὶ μερικὸς σνταγματάρχας.

§

— Ἐπῆγες νὰ ἰδῆς τὴν Κόρα εἰς τὸ Βασιλικόν ;
— Ὅχι, δὲν εἶνε διὰ τὰ δόντια μου.

§

Τηλεγράφημα τοῦ θιάσου τῆς Βιεννῆς ἀπερέτις περὶ τῶν ἐντυπώσεων του μετὰ τὴν πρώτην παράστασιν εἰς τὸ Δημοτικὸν θέατρον.
Ἐφθάσαμεν αἰσίως εἰς τὴν Σιβηρίαν. Εἰς ἕνα θεωρεῖον ἦσαν τέσσαρες ἀκοῦδες καὶ πέντε δημοτικοὶ σύμβουλοι.
Ἐὸ κ. Βούρος ἀπουσιάζει ἐπῆγεν εἰς τὰς Πυραμίδας καὶ κάμνει ἀνασκαφάς, μήπως ἀνακαλύψῃ κανένα νεκρὸν πρόσωπον, διὰ νὰ κάμῃ κλιτεχνικήν περιουσίαν.

§

Μετὰ τὴν παράστασιν τῆς Λούστιγκε Βίτβε (τῆς Ἐνθύμου Χήρας) εἰς τὸ Δημοτικόν.
Εἰς κύριος, δεικνύων διερχομένην κυρίαν μαυροφόρον, ἥτις δὲν διακρίνεται διὰ τὴν καθαρὸν τῆς.
— Νὰ κ' αὐτὴ, χήρα εἶνε.
— Ναι, ἀλλὰ δὲν... Λούστιγκε.

§

Ἐ Βούλγαρος στρατηγὸς πρὸς τοὺς στρατιώτας του :
— Πρῶτοι νὰ φαητὲ ἀληθεῖς Σπαρτιάται ! Νὰ πολεμήσετε ἀνδρείως,

νὰ μαλώσετε μὲ τὸν ἐπίσκοπόν σας καὶ νὰ μὴ ἐπιστρέψετε παρὰ μὲ τὸν σιδηροδρομόν.

§

Αἱ ἀσχολῖαι τοῦ πρωθυπουργοῦ.
ἘΧθὲς παρουσιάσθησαν ἐνώπιον τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Θεοτόκη οἱ βουλευταὶ Λακεδαιμόνος. Τοῦ ὀμίλησαν περὶ τοῦ σιδηροδρομοῦ Σπάρτης καὶ περὶ τῆς παρατήσεως τῶν καὶ τὸν ἐλακεδαίμοναν.
ἘΜετὰ ταῦτα ἐπαρουσιάσθησαν ὁ κ. Παπαφώτης καὶ οἱ λοιποὶ προέδροι τῶν σντηγνῶν. Τοῦ ὀμίλησαν περὶ τῶν φορολογικῶν μέτρων καὶ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως καὶ τὸν ἐπαπαφώτισαν.

§

Μετὰ τὸ πάθημα τοῦ σιδηροδρομοῦ Θεσσαλίας, ἐκτροχισθέντος ὑπὸ τοῦ ἀνέμου.
Καταδόρος ἄδων ὑπὸ τὰ παραθύρα τῆς ἐρωμένης του τὴν νύκτα :
Σὺν σιδηροδρομοῦ
Τῆς Θεσσαλίας
Μὲ παίρνει ὁ ἀνεμος
Μὲ τὰ φτερά.

§

ἘΑπὸ μίαν ἀνταπόκρισιν ἐξ Ἀμφίσης εἰς Ἀθηναϊκὴν ἐφημερίδα.
ἘΤὸ σνναχθὲν ἐκ τοῦ ἐράνου ὑπὲρ τῶν σεισμοπαθῶν ποσὴν ἀπεισίαν πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν κύριον Καλλικτοντὶ Φαμαζμπέλλι.
Ἐμπιστευτικῶς ἀνακοινοῦμεν εἰς τὸ κοινὸν διὸ ὀύτω πῶς μετημφιεσμένος κύριος εἶνε ὁ ἐνταῦθα πρεσβευτὴς τῆς Ἰταλίας.

Ὁ Νικολαῖτος

ΤΟ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΩΝ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ

Βρέφος ὀλίγων ἡμερῶν μεσ' σιτηφασκία σου ἀκόμα,
Δελτίον πολυθρόλιτρον,
πρὶν κἂν τὰ πρῶτα σου ὀυά ἐκβάλῃς ἀπ' τὸ στόμα,
ἀόμμιαιον κ' ἀμίλλητον,
ἀγνώριστον καὶ βουλευταῖς καὶ δημοσιογράφοις
ἀπέθανες κ' ἐτάφης.

✱

ἘἩ δεξιὰ κ' ἀριστερὰ μετὰ τοῦ προεδρείου
ἔψαλλον ἐλικήδειον :
— ὦ βρέφος, ὦ ἀποβολὴ ὑπὸ μορφήν ἐμβρύου,
τῆς Μοίρας ὦ παιγνίδιον,
μόλις φανὲν ὑπὸ τὸ φῶς ἀβρῶς κ' ἀπειροκάλως,
ποῦ ἔδου σου τὸ κάλλος ;

✱

ἘΓλιθτε πάντες ἐν χορῶ καὶ πάντες παιριῶται,
καὶ λύσαντες πάντα δεσμὸν
στοῦ ἄμοιρον Δελτίου μας μετὰ τοῦ Δότη δότε
τὸν τελευταῖον ἀσπασμὸν.
Καὶ γὰρ αὐτὸ ἐξέλιπεν ὡς πᾶν φθαρόν κ' ἐπίγειον,
κ' εἰς τῆς Μεσοήνης τὸ πλευρὸν πῆγε νὰ βρῇ τὸ Ρήγιον.

Κεῖνις

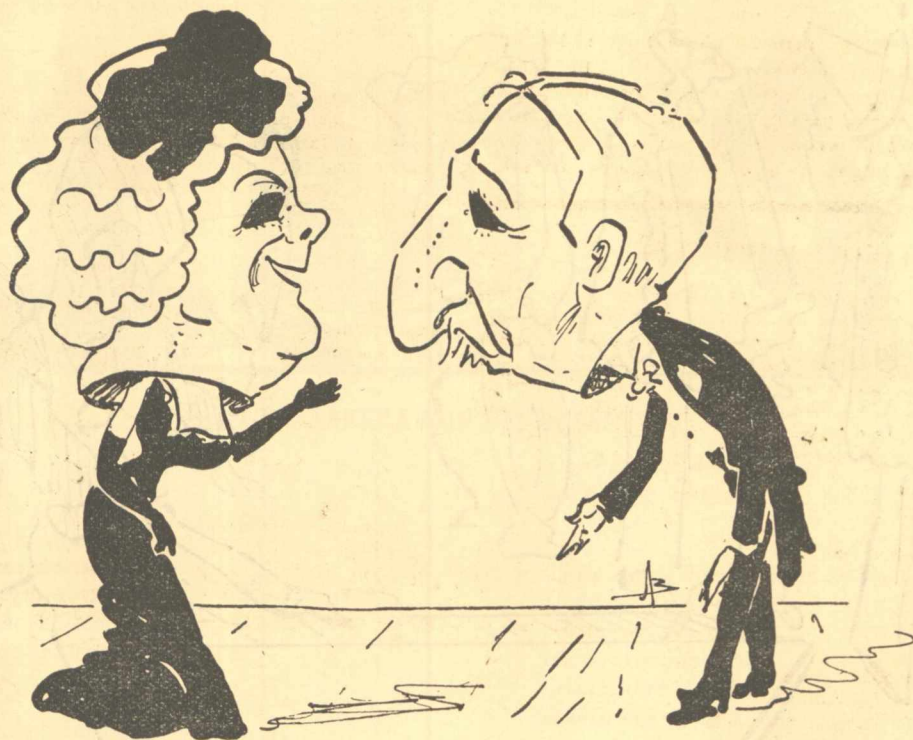
Η ΕΥΘΥΜΟΣ ΧΗΡΑ

[Ἐντυλώσεις ἀκροατοῦ]

Τὴν Κυριακὴν τὸ βράδυ ἡ ἀξιότιμος κ. Φάλσταφ, ὀπλισθεῖσα μὲ διάφορα ἀγγέμαχα νεῦρα μου εἶπεν εἰς γλυκῦτατον ὕφος ἐνωμοτάρχου τοῦ σχολεῖου τῆς χωροφυλακῆς.

— Ἐσὺ, κύριε, ἐπῆγες εἰς τὸν χορὸν τῶν κεφαλῶν. Ἐγὼ δὲν ἐπῆγα πουθενά. Θέλω νὰ μὲ πᾶς σιτὴν Βιεννεζικὴν ὀπερέττα.

— Διάβολε ! Καὶ σὲ ποιά ἰπ' ὀλαις ; Θὰ εἶνε τέσσαρες πέντε. Ἐδύνατον γὰρ σοῦ πῶ τὰ ὀνόματά τῶν. Δὲν ξέρω γε-

ΕΚΕΙΝΟΣ—Καί μ' ὄλο σου τὸ χάλι
καί μ' ὄλο τὸ κεφάλι σου
σ' ἐγνώρισα καὶ πάλι
ἀπ' ἄλλα τ' ἄλλα κάλλι σου.

ΕΚΕΙΝΗ—Τὸ πρῶτο σου κεφάλι
ἦταν γεμάτο πίτερο,
καὶ τοῦτο ποῦχεῖς βάλει
δὲν φαίνεται καλλίτερο.

μανικά περισσότερα ἀπὸ τὸν κ. Γαρδίκαν, ὁ ὁποῖος ὡς γνωστόν σοι, γύναι, μᾶς μετέφρασε τὸν Βιλαμόβιτς μισέλληνα.

Ἦ κ. Φάλσταφ εἶχε σχηματισμένην γνώμην.

— Θέλω νὰ μὲ πᾶς εἰς τὴν «Εὐθύμιον χήραν» εἶπε.

— Ἄδύνατον, ἀπήνησα, εἰς ὕψος ἡμιαποφασιστικόν, ὅπως ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον μεταχειρίζεται ὁ κ. Θεοτόκης ὅταν ὁμιλεῖ διὰ τὰ νομοσχέδια τοῦ κ. Γούναρη. Ἄδύνατον, μάλιστα.

— Γιατί;

— Δὲν λένε ὅτι τὸ θέατρον εἶνε σχολεῖον; Λοιπὸν δὲν θέλω εἰς τὴν ὑπερέτιαν αὐτὴν νὰ διδαχθῆς τί θὰ κάμῃς ὅταν θὰ γείνης χήρα. Δὲν ἐπιθυμῶ νὰ εἶσαι ἡ εὐθύμιος χήρα μου. Ονειρεύομαι νὰ γίνῃς ἡ ἀπαρηγόρητος χήρα μου.

— Δύο χ η ρ ὦ ν προκειμένων, εἶπεν ἡ σύζυγός μου, ἢ μὴ χήρα βέλτιστον.

Αὐτὴ ἡ συζυγικὴ ἀφοσίωσις μὲ συνεκίνησε καὶ ἔσπευσα ν' ἀγοράσω δύο εἰσιτήρια τῆς «Εὐθύμιου χήρας».

Εἰς τὴν θύραν ὁ κ. Κοντραῆτος μᾶς ὑπεδέχθη μειδιῶν γερμανικά.

— Σίντ-σι τζαμπατζῆδεν; μᾶς εἶπεν.

— Νάϊν, νάϊν, ἀπήνησεν ἀξιοπρεπῶς ἡ κ. Φάλσταφ καὶ ἔδωκε τὰ εἰσιτήρια.

Τότε ἐπροχώρησεν ὁ κ. Κωστόπουλος κρατῶν γερμανικὴν μαγκούραν.

— Χάμπεν-σι φόρην; μᾶς ἠρώτησε κραδαίνων εὐγενῶς τὴν μαγκούραν του.

— Γιὰ, γιὰ, διάβολε! εἶπα ἐγὼ κ' ἔδωσα τοὺς φόρους.

Ἐκαθήσαμεν εἰς δύο καθίσματα. Εἰς τὸ μεταξὺ ἀνθρώποι ἐμπαιναν καὶ ἐβγαίναν καὶ μέσα εἰς τὴν αἴθουσαν ἐπεκράτει πολλὴ ζωηρότης.

Ἦ κ. Φάλσταφ ἔσκυψε εἰς τὸ ἀντί μου καὶ μοῦ εἶπε σιγᾶ ὥστε νὰ μὴ ἀκουσθῆ ὅτι ὁμιλεῖ ἑλληνικά.

— Εἶδες κίνησις;

— Ναί, εἶπα. Εἶνε φυσικόν. Δὲν ἤκουσες ὅτι «Σὺν Ἀθηναῖ καὶ εὐθύμιον χήραν κίνει!»

Ἦ ὅταν ἐτελείωσεν ἡ πρώτη πράξις ὁ πλαγινός μου μοῦ εἶπε.

— Γιατί δὲν χειροκροτεῖτε, κύριε;

— Γιατί; εἶπα. Γιατί δὲν ἐκατάλαβα τίποτε.

— Ἄδιάφορον, ἀπήνησεν ὁ γείτων μου. Ἀφοῦ εἶνε χήρα πρέπει νὰ τὴν χειροκροτήσετε.

Ἦ ἐκλείσα τ' αὐτιά μου καὶ μὲ τὰς δύο μου χήρας. Εἰς τὴν δευτέραν πράξιν ἡ κυρία μου δυνατὰ ὥστε ν' ἀκουσθῆ ὅτι ξέρει γερμανικά μοῦ εἶπε.

— Νίχτ τραγοῦδεν ντέρ πρῶτεν τενόρην.

— Μπᾶ; γιατί;

— Σπάσεν πόδεν του.

— Τότε, εἶπα, ἔπρεπε νὰ τοῦ κάμουν ἐγγήριον.

Ἦ ἐπὶ τέλος τὸ θέαμα ἐτελείωσε. Ἦ ἔβγαίναμὲ εἶπα εἰς τὴν γυναῖκα μου.

— Ἦς εἶνε. Χηροτέραν χήραν δὲν εἶδα εἰς τὴν ζωὴν μου.

Ἦ γυναῖκά μου διὰ πρώτην φορὰν εὐρέθη σύμφωνος μαζί μου.

— Χήρα ἦταν αὐτή; εἶπε. Νὰ γράψῃς ἀγρίως ἐναντίον της. Σὺ χηρίζεσαι τόσο καλὰ τὸν κάλαμον!

Ο Γεϊόπουλος

Ἡ ἀπολύμανσις τῆς Ἀποκρηᾶς

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

Εἰς δικαστὴν δραματογράφον

Ὡς δικαστὴς, ἐπεικῶς τὸ ἔγκλημα δικάζεις,
Ὡς ποιητὴς, ἀμείλικτος τοὺς ἥρωάς σου σφάζεις.

Εἰς τὸ κόμμα

Αἰώνιον πολιτικὴν ἔχει ἡ Ἑλλάς τὸ κόμμα
Τελείαν πλὴν πολιτικὴν δὲν ἔχομεν ἀκόμα.

Εἰς φιλάργυρον

ὦ Χάρε, σὸ πορθμεῖον σου κύτταξε μὴ τὸν μπάσης,
Γιατὶ καὶ τὸ δεκάλεπτο τοῦ ναίλου σου θὰ χάσης!...

Εἰς ἱατρὸν ποιητὴν

Ἄπ' ἀγρυπνίης ἔπασχα μύλες τις συνταγές σου,
Ἄλλὰ τὸν ὕπνο μοῦφεραν μονάχα οἱ συλλογές σου.

Εἰς ὀφθαλμίατρον λόγιον

Ὅλα τὰ μάτια ἐλάτρευες ὡς λόγιος μὲ λαύρα,
Ὡς ἱατρὸς, ἐστράβωσες καὶ γαλανὰ καὶ μαύρα.

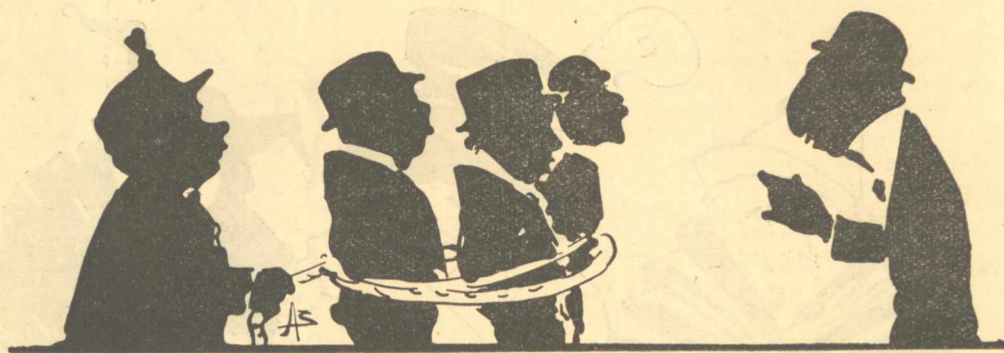
Ἀεχὴτος

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ

Ἀπὸ τὴν ὀραίαν διάλεξιν τὴν ὑποίαν ἔκαμε προχθὲς εἰς τὸ ὠδεῖον ὁ ἀγαπητὸς μας συνεργάτης κ. Λάσκαρης, ἀποσπῶμεν τὰ κατωτέρω χαριτωμένα, διὰ νὰ ἴδουν εἰ ἀναγνώσται μας πόσοι τὰ θεατρὰ μας προώδευσαν... ὑπὸ ἔσπιφιν τοῦλάχιστον τῆς ρεκλάμας.

Κατὰ τὸν κ. Λάσκαρην, αἱ παραστάσεις κατὰ τοὺς πρώτους χρόνους τοῦ ἑλληνικοῦ θεάτρου ἀνηγγέλλοντο εἰς τοὺς «φιλοκάλους φιλοθεάμονας» προφορικῶς πάντοτε καὶ κατὰ διαφόρους τρόπους. Μετὰ τὸ τέλος ἐκάστης παραστάσεως, εἰς ἓκ τῶν ὑποκριτῶν, ἐξερχόμενος ἀπὸ τῆς σκηνῆς καὶ εὐσεβάστως ὑποκλινόμενος πρὸ τοῦ ἀκροατηρίου, ἀνήγγελλε τὴν ἐπομένην παράστασιν ἥτις, κατὰ τοὺς νόμους τῆς προόδου, ἀλλὰ κυρίως κατὰ τὴν πεποιθήσιν τοῦ ἀνηγγέλλοντος ἦτο καλλιτέρα τῆς πρὸ αὐτῆς. Ἐνίοτε, εἰς ἐξαρετικὰς περιστάσεις, ὡς ἦσαν αἱ εὐεργετικαὶ παραστάσεις τῶν ἠθοποιῶν, ἡ ἀναγγελία τῆς μελλούσης εὐεργετικῆς παραστάσεως ἐγένετο πρὶν ἢ ἀκόμη τελειώσῃ ἡ πρὸ αὐτῆς. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀνέφερε τὸ ἐξῆς χαριτωμένον ἀνέκδοτον.

Ἐδίδετο ποτὲ τὸ γνωστὸν τοῦ Δουμά πατρὸς δράμα ὁ «Πύργος τοῦ Νοέλ» ὁ ὑποκρινόμενος τὸν πρωθυπουργὸν Βουριδάνον ἠθοποιῶς, κατὰ τὴν δευτέραν τοῦ δράματος πρᾶξιν, καθ' ἣν ἀντηλλάσσετο μετὰ αὐτοῦ καὶ τῆς βασιλίσσης Μαργαρίτας ὁ ἐξῆς διάλογος :

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΟΥΣ ΒΟΥΛΕΥΤΑΣ

Μή, ιζόγιες μου, επιμένετε,
αὐτὸ ποτὲ δὲν γένηται.
Καὶ ποῦ ἀκούστηκε ποιεῖ,
σὲ τοῦτα τὰ ἱσχεάματα,
γὰ παραιτοῦνται βουλευταὶ
γιὰ τέτοια μικροπράγματα ;

~

Δὲν εἶσατε οὖς, ἀφέντες μου,
ποῦ σ' ὄλες τίς κουβέντες μου
φρονάζετε πάντα τὸ ναὶ
κι' οὐδέποτε τὸ ὄχι
καὶ τώρα μέσ' σιὸν καφερέ
μοῦ στήνεται κι' ἀπόχη ;

~

Ποῦ τὰ μυαλά σας τᾶχαιε ;
Κ' ἦταν σπονδαῖο τᾶχαιε
γιὰ ἓνα σιδηρόδρομο
θηρία γὰ γενεῆτε ;

τίς τόσες καλωσύνες μου
λοιπὸν τίς λησμονῆτε ;

~

Τί ἄλλο σᾶς ἀγνήθηκα ;
τί ἠθικὰ κι' ἀνήθικα
ρουσφέτια ἓνα σωρὸ
σᾶς ἔχω κατωμένα.
Ἄλλοίμονο σὲ μένα !
ἐπιτοῦ δὲν μπορῶ.

~

Μή, ιζόγιες μου, επιμένετε,
αὐτὸ ποτὲ δὲν γένηται
μητ' ἡ Βουλὴ τὸ θέλει
κι' ἂν τώρα σᾶς κακοφραῖ,
ἀγάλια-ἀγάλια θὰ γενῆ
κ' ἡ ἀγορὶδα μέλι.

Μαργαρίτα

Βουιδίνος. Μεγλειοτάτη, θέλω χρυσίον.
Μαργαρίτα. Ὁὐ τὸ λάδις, καὶ ἂν ἀκόμη κενωθῆ ὀλόκλη-
ρον τὸ θησαυροφυλάκιόν μου.

Βουιδίνος. Θέλω νὰ γίνω εὐγενής.

Μαργαρίτα. Ὁὐ γίνης...

Ἐψῶσεν ἀφῆνης τὴν φωνὴν του καὶ λαμβάνων μεγαλο-
πρεπεστέρην τῆς πρὶν στάσι, προσέθηκε μετ' ὅν συνήθη τῆς
ἐποχῆς ἐκεῖνης στόμφοι : Μεγλειοτάτη, θέλω ἐπίσης νὰ
παρκαλέσετε ὅλους αὐτοὺς τοὺς κυρίους ποῦ με ἀκούουν(καὶ
ἐδειξε τὸ ἀκροατήριον) νὰ με τιμῆσουν εἰς τὴν αὐριανὴν μου
διὰ τῆς παρουσίας των, ἥτις μοῦ εἶνε ἀναγκαστικὰ καὶ δι' ἄλ-
λους μὲν λόγους καὶ διότι δεῖ δὴ χρημάτων καὶ ἄνευ τούτων
οὐδὲν δύναται νὰ γίνῃ, ὡς πολὺ ὀρθῶς ἔλεγεν εἰς τῶν προγῆ-
νων τῶν κυρίων ἀκροατῶν μου !!»

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω μέσων, ἡ ἐκάστοτε παράστασις ἀ-
νηγγέλλετο καὶ τὸ ἀπόγευμα τῆς ἡμέρας τῆς παραστάσεως
διὰ τελάλη. Ἐν Ἀθήναις, εἶπεν ὁ κ. Λάσκαρης, ἅμα τὸ
πρῶτον ἐπέστη νὰ ἀνέλθῃ ἐπὶ σκηνῆς γυνή, τὸ μέγχι αὐτὸ
γεγονὸς ἀνηγγέθη εἰς τὸ «φιλοθέμιον κοινόν» διὰ τοῦ τε-
λάληως ἐξῆς : «Τὴν γυναικὰ ἀπόψε θὰ τὴν παίξῃ γυναικὰ!»

Ἄλλο ἀνέκδοτον ἀναγγελίας θεατρικῆς παραστάσεως ἀ-
νέφερε τὸ ἐξῆς :

Πλανόδιος ἐλλητικὸς θίασος ἐξέπεσε κάποτε εἰς Κραββα-
σχαῖν ἔνθα παρκαληθεῖσθὲν τοῦ δημάρχου τοῦ τόπου, ἔδωκε
μὴν παράστασιν ἥτις ἀνηγγέθη ὡς ἐξῆς ὑπὸ τοῦ τελάλη
ὅστις ἀντικαθίστα τότε γενικῶς τὴν τελευταίαν σελίδα τῶν

ἐφημερίδων αἵτινες... δὲν ὑπῆρχον εἰς Κραββασχαῖν.

«Ἦρθαν τὰ θεάτρα εἰς τοῦ Ἰωάννη τὴν ἀποθήκην!.. Ἦρθε
τοῦ καπετὰν Γεράσιμου τὸ κἀκί κ' ἔφερε κρᾶσί!.. Τοῦ κα-
πετὰν Σταμάτη ἡ μπρατσέρη ἔφερε κρεμμύδια!.. Ἐνὸς
ἔχασε κἀτι κλειδιά!.. Δέκχ δεκάρες τὰ θεάτρα!.. τέσσα-
ρες τὸ κρᾶσί... τρεῖς τὰ κρεμμύδια!.. κ' ἓνα φράγκο τὰ
βρεθίτικα του!!»

Σχετικὸν μετὰ τὰς θεατρικὰς ἀναγγελίας ἀνέφερε καὶ τὸ
ἐξῆς ἀνέκδοτον :

Ἐπρόκειτο ἡμέραν τινὰ γὰ δοθῆ τραγωδία τις ἐν τῇ ὁ-
ποίᾳ τὴν βασιλίσειαν ὑπεκρίνετο ὡς συνεθίζετο τότε κατ'
ἀνάγκην ἀνὴρ. Ἡ παράστασις εἶχε ὀρισθῆ τὴν ὀγδόην ἐσπε-
ρινὴν, ἀλλὰ καίτοι ἐπλησίαζεν ἡ ἐνάτη, ἡ τραγωδία δὲν
ἤρχιζε πρὸς μεγάλην ἀνησυχίαν τοῦ ἀκροατηρίου τὸ ὅποιον
ἤρχισε νὰ ποδακροτῆ διανομιωδῶς, ὅτε αἰρομένης τῆς αὐ-
λαίας παρουσιάζεται εἰς τῶν ἠθοποιῶν ἐπὶ σκηνῆς καὶ ἀνήγ-
γειλε τὰ ἐξῆς : Ὁὐ παρκαλέσω τὸ φιλοθέμιον κοινόν καὶ
τὴν γενναίαν φρουρὰν νὰ συγχωρήσῃ τὴν ἀποψινὴν ἀγροπο-
ρίαν μας, καθόσον ἐκ περιστάτικων ἀνεξαρτητῶν τῆς θελή-
σεώς της, ἡ Α.Μ. ἡ βασιλίσεια μόλις τώρα κατώρθωσε νὰ
ζουρισθῆ!»

Παρακαλοῦνται οἱ ἐν Ἀθήναις κ.κ. συνδρομηταὶ
μας ὅσοι τυχόν δὲν λαμβάνουν τὸ φύλλον τῶν «Σφη-
κῶν» ἐκάστην Πέμπτην μέχρι τῆς 10ης πρωϊνῆς,
ὥρας νὰ εἰδοποιῶσι τὸ Γραφεῖόν μας.

Η ΑΠΟΚΡΗ

Καλῶς την τὴν Ἀποκρὴ σὴν ξακουσὴ μας πόλι,
ἤλθες καὶ τύφλα γὰρ σαράνια βόρειοι πόλιοι.
Ἦλθες καὶ σπέρνεις παγεροὺς πότους κ' ἐπιθυμίας
κ' ὄλ' ὀχλοροὶ σου μοιάζοντε σωσταῖς παροδομαῖς.

✱

Μὲ καπελῖνο ροκοκὸ, μὲ φρέσι, μὲ φακιόλι,
μὲ ντόμινο, μὲ βλάχικα, μὲ ντεκολτὲ φουσιάνι

ἤλθες καὶ πάλι ἀποκρὴ κ' ἀποκρῶνον ὄλο
καὶ μήτε ἡ σάλα τῆς Βουλῆς μπορεῖ νὰ μᾶς ζεστάγη,
γιατ' εἶνε τοῦ καλοριφῆρ τὰ κάρβουνα σβυσμένα
κ' εἶνε κ' ἐκείνη τούρτουρας καὶ κρούα σὰν ἐσένα.

Guerrier

ΣΤΙΧΟΙ ΤΟΥ ΚΑΡΡΟΥ

Ἀφοῦ ὄλοι μᾶς γυρεύουν συνέχει
καὶ μᾶς τὸ λένε ἔτσι μὲ κακεντρέχει
ἀνεβαίνομεν ἀπάνω στὸ κάρρο μας
καὶ σὰς λέμε στίχους κηπνίζοντας τὸ τσιγάρο μας,
ἀνεβαίνομεν ἔπειτα ἀπάνω στὴ σούστα μας
καὶ σὰς λέμε στίχους σύμφωνα μὲ τὰ γούστα μας
ἀνεβαίνομεν ἔπειτα καὶ στὸ αὐτοκίνητον
καὶ σὰς κάνομε ἕνα ποίημα ἀξιοθρήνητον.
Ἐναῆσθε λοιπὸν ἡ ἀποκρὴ τὴν περασμένη Κυριακὴ
καὶ βγήκαν κἄτι μασκαράδες τόσο βικαστικοὶ
κ' ἐπήγαιναν μὲ τόση τάξι,
ποῦ κανένας δὲν καταδέχτηκε νὰ τοὺς κυττάξῃ.
Κι' ὁ Λεβίδης ἐπρόσταξε νὰ τοὺς συλλάβουν μάνι-μάνι
γιατὶ δὲν εἶχαν τὰ δόμινά τους ἀπολυμάνει
καὶ τοὺς ἐρώτησε : εἶνε αὐτὰ ἐνδύματα χοροῦ ;
κ' ἐκεῖνοι τοῦ ἀπήντησαν : πῶς γὰρ οὐ ;
Ἐπειτα τοὺς ἐπῆγαν στὸν Ἐμπειρίκο
κι' ἐκεῖνοι τοῦ ἐφώνάζαν : κουκουρίκο !
Κι' ὅταν τοὺς ἐρώτησε : αὐτὸ τί θὰ πῆ ;
τοῦ ἀποκρίθησαν : τί γίνεται ἡ νυχτικὴ ἐπιτροπὴ ;
Ἐπῆγαν καὶ στὸ Γούναρη μὲ ἀναίδεια
καὶ τὸν ἐρώτησαν : τί γίνονται τὰ φορολογικὰ νομοσχέδια ;
Καὶ ἐπειδὴ δὲν εἶχαν καιρὸ γιὰ χάσιμο
δὲν ἐπῆγαν στὸν Μπαλτατζῆ νὰ πάρουν παράσημο,
ἀλλὰ μετέβησαν μετὰ μεγάλης ἐχεφροσύνης
καὶ συνεχάρησαν τὸν νέον ὑπουργὸ τῆς Δικαιοσύνης,
ἔπειτα ἐπέρσαν κ' ἀπὸ τὸ Στάη
καὶ τοῦ εἶπαν πῶς τῆς Μιχαλοῦς χρωστάει
ἔπειτα παρουσιάστηκαν κ' εἶπαν τοῦ Θεοτόκη :
— Γιατὶ, μωρέ, νὰ δώσης στους βουλευτὰς τὸ πρινοκούκι
καὶ τὸ πῆραν κ' ἐπῆγαν σὴν ἐπαρχία των
γιὰ νὰ τὸ φᾶνε μὲ ὄλη τὴν ἡσυχία των ;
Ἐμίλησαν καὶ τοῦ Ράλλη γιὰ τὰ συμφέροντα τοῦ δήμου

κι' αὐτὸς τοὺς εἶπε : τί μοῦ λένε πῶς ἔχασα τὴ φωνή μου ;
Καὶ μ' ὄλον ὅτι εἶχαν τέτοιο χάλι
ἐπῆγαν κ' ἐπικίξαν μπριτς εἰς τοῦ Μαυρομιχάλη.
Καὶ ὄντος τοῦ καιροῦ εὐδίου
κατέβηκαν εἰς τὴν ὁδὸν Σταδίου
κ' εὗρηκαν λάσπη μάζῃ καὶ κονιορτὸν
καὶ παραπλεύρως τὴν νεοσύστατον Ἐταιρίαν τῶν ἑορτῶν
εἰς τὴν ὁποίαν μετὰ πολλῆς ἡδονῆς
εἰργάσθη καὶ ὁ φίλος μὲς Σπανδωνῆς.
Καὶ τῆς ἐζήτησαν νὰ τοὺς δώσῃ τὰ βραβεῖα
κ' ἐκείνη τοὺς ἀπήντησε : γιατί τόση βία ;
Ἐλάτε καὶ τὴν ἄλλη Κυριακὴ νὰ κάνετε τὸ Φασουλή
καὶ θὰ σὰς εὐχαριστήσωμε πολὺ,
ἐλάτε νὰ κάνετε καὶ τὴν καμήλα
καὶ θὰ σὰς δώσωμε τοῦ Ψυχάρη τὰ Ρόδα καὶ τὰ Μῆλα.

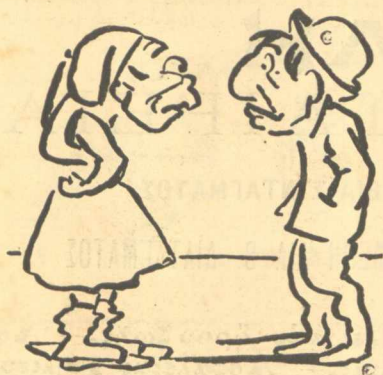
Σερίμα

ΣΤΟ ΧΡΙΣΤΟ

Ἀφέντη μου Χριστούλη, ποῦ γεννηθήκες
μέσα σ' ἐκεῖ τ' ἀχοῦρι τῶν ἀλόγων,
τὸ σκέφτηκες κατὰ, ποῦ δὲ φοβήθηκες
καὶ σσοὶ ἀθρώποι σάρκωσες τὸ Λόγονε

καὶ τσ' εἰδείξες πῶς πρέπει νὰ μιλάνε
κ' ἀφ' τὰ Οὐράλια ὄρη ὡς τὴν Ἄλλες
πῶς πρέπει τσοὶ ἀθρώποι νὰ γελάνε,
νὰ πολιτεύονται νὰ βάνουν κάλπες ;

νὰ βγαίνουν βουλευτὲς μὲ τὴν ἀράδα
καὶ νὰ σαρώνουν νόμους καὶ ἀρτίκολα,
ποῦ σὴν ἐβλογημένη τὴν Ἑλλάδα
νὰ γίνονται σεργούνια καὶ ρεντίκολα ;

— Μὰ βρὲ ἀδελφὲ, εἶνε σωστὸ πρᾶγμα νὰ στείλωμε
τώρα γιатροὺς δικούς μας εἰς τὸ Μαυροβούνι ;

— Καὶ γιατί ;

— Ἀφοῦ διάγομεν ἐν εἰρήνῃ μαζί των τίς ἢ ἀνάγκη νὰ
προβῶμεν ἐναντίον των εἰς ἐχθροπραξίας ;

Κεῖνὰ τάλογα, ποῦ ἔγχανε στ' ἀχοῦρι,
καλήτερα ἀφ' τσοῖ ἀθρῶποι θάσανε,
καὶ πειὸ ντροπὴ θὰ νᾶχανε στὴ μούρη
ἀπὸ τὰ λογικά ποῦ σὲ δοξάσανε·
γιατὶ ἐκεῖνὰ, ποῦ λὲς, οὔτε γκαρίζανε,
ποῦταν καὶ φυσικό τσου νὰν τὸ κάνουνε,
οὔτε λιθάρια ὕστερις σοῦ ρίξανε
οὔτε καρφιά ἐπιάσαν νὰ σοῦ βάνουνε.
Καὶ μολοτούτο ἐκεῖνὰ τὰ κοπανᾶνε
καὶ καταπίνουν μέσα τὸν καῦμό τους
γιὰ οὐλους τούτους ποῦ σὲ προσκυνᾶνε
καὶ παίρνουν τὸ σταυρὸ σου...στὸ λαιμό τους !
Ἄμὴ μὴδὰ ποῦ λὲς καὶ οἱ τσοπάνοι
ποῦ στὴ στηλιὰ τριγύρω ἀγραυλήσανε,
καὶ φίλησαν τὸ ἅγιο σου σωπάνι,
ἐμείνανε κι' ἐκεῖνοι ὅπως ἦσανε ;
Τώρα στραπάτσὰ κάνουνε μεγάλα
καὶ φριάνουνε βουστάσια καὶ χρήματα,
κι' ἀδειάζουνε τὴν στέρνες μέσ' στὸ γάλα
καὶ πιάνουνε τσοῖ ἀθρῶποι κοψίματα !

II

Νὰ λάβης τὸ λοιπόνε τέτοιον κόπον
κακὰ, Χριστούλη ἔκαμες καὶ χεῖριστα·
ἐτοῦτα τὰ κεφάλια τῶν ἀθρῶπων
αἰώνια θὰ μένουνε ἀγγίριστα.
Δὲν τσοῦχε στοῦ παραδείσου τὴ μέση
ὁ θεός, νὰν τὰ πρῶτα ζᾶ τῶν ζῶνε ;
τσοῦπε νὰ τρῶνε ὅ,τι τοὺς ἀρέσει
καὶ μόνο ἓνα φροῦτο νὰ μὴν τρῶνε.
Τί τσοῦ λειπε, μορέ ; ὅλλα τὰ εἶχανε·
καὶ μὸλο ποῦ καὶ ροῦχα δὲ φορούσανε
οὔτε συνάχι τσ' ἐπιαν' οὔτε βήχανε·
μαδὲ νὰ ποῦνε πῶς ἀνημπορούσανε.
Καὶ μολοτούτο τσοῦρθαν ἢ σβελάδες
καὶ τὰ καναν σαλάτα σὰν τὰ μοῦτρα τους,
καὶ ὕστερις χτυπάνε τὴν κούτρα τους
στὰ φύλλα τυλιγμένοι σὰ σαρμάδες.

Λοιπὸ γιατί, Χριστούλη τόσα πράματα
προτιήτερα δὲν τᾶχες δέση κόμπο ;
καὶ πιστεψες τὸ πῶς μοροῦσαν θάματα
νὰ ξαναγίνουνε σ' αὐτὸν τὸ γλόμπο ;
ἐπίστεψες τ' ἀνθρώπινο χαῖβάνι
πῶς θὰ θερῖζῃ πάντα κεῖ ποῦ σπέρνει
κι' ἀπ' ὅ,τι τὸ δεξὶ του χέρι φριάνει
χαμπάρι τὸ ξερβὶ του δὲ θὰ παίρνῃ ;
ἐπίστεψες λοιπὸ πῶς θάρθῃ μέρα
τὰ μὴ σοῦ παίρνουν, ἔτσι γιὰ τ' ἀστεῖα,
μπροστὰ σ' ἀστφυλάκου, πέρα πέρα,
τὸν τακουῖνο μέσα στὴν πλατεῖα ;
Ἐπίστεψες, Χριστέ μου, πῶς ἐκεῖνοι
ποῦ κάνουν τὴν περισσότερες μετάνοιες,

κατεργαρέοι θὰ σοῦ βγοῦνε φῖνοι,
μπεκρολογῶντας ὄλλο μὲ σαμπάνιες ;
ἐπίστεψες, στὸ θεό σου, γιὰ πέ μου
καὶ στὸ φινάλε τῆς δικῆς σου μοίρας ;
ἐπίστεψες σὲ οὐλ' αὐτὰ, Χριστέ μου,
κι' ἦλθες στὸν κόσμον τούτον Σωτήρας ;
Εἶνε ἀδύνατο τῶν ἀδυνάτων·
Ἐίδες τὰ γάλια τουτουνοῦ τοῦ γένους,
κι' εἶπες : « Τσοῖ παληαθρῶποι ἐκεῖ κάτω
τὸ ἔχει ποῦ τὸ ἔχει ὁ διάολος παρμένους·
γι' ἄς κατεβῶ νὰ ἰδῶ· κι' ἂν τὰ γλυτώσω
ἐκεῖνὰ τὰ πρόβατα τάπολωλῶτα,
πάει καλά· ἐγὼ τί χάν' ὡς τόσο ;
Θεός θὰ νᾶμαι, ὅπως ἦμουν πρῶτα ».
Πῆρες λοιπὸν τὴ δύναμί σου οὐλη
κι' ἦρθες στὰ χῶματά μας τ' ἁγιασμένα·
μὰ σπρῶξ' ἐδῶ, καὶ σπρῶξ' ἐκεῖ Χριστούλη,
σοῦ βγάλαμε τὸ θεό σου κι' ἐσέτα !

Ὁ Κόντε Κερδῆνη

— Καὶ σὲ ἀνώτερα !..σᾶς συγγαίρω... Τὸ ἐπῆρε λοι-
πόν ὁ κύριος Νίκος τὸ παράσημο ; Δὲν μοῦ τὸ δείχνεις
μιὰ στιγμὴ νὰ τὸ ἰδῶ ;

— Εὐχαρίστως...μὰ ξεύρεις, καῦμένη, δὲν τὸ ἔχω πρό-
χειρον... Τὸ ἐστέλαμε νὰ τὸ ἀπολυμάνωμεν.

— Μπᾶ !..καὶ γιατί ;

— Μὰ...μπορεῖ νὰ ἦταν ἐκεῖνο τὸ ἴδιο ποῦ εἶχαν δώσει
στὸν Τσιφλάκο καὶ καταλαμβάνεις...

**Παρακαλοῦνται οἱ ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις κ. κ.
Συνδρομηταὶ μας ὅπως ἐπὶ τῆ προσαγωγῆ τῆς
σχετικῆς ἀποδείξεως πληρώνουσι εἰς τοὺς κατὰ
τόπους ἀντιπροσώπους μας τὴν συνδρομὴν των
ἥτις λογίζεσθαι ἐτησία καὶ εἶνε προπληρωτέα
καθ' ὅσον εὐρισκόμεθα εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ δια-
κόψωμεν τὴν ἀποστολὴν τοῦ φύλλου εἰς τοὺς
ὅπως δῆποτε ἀγαθᾶλλοντας τὴν πληρωμὴν.**

ΜΟΝΟΝ Η ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

Στοὰ Ἀρδακείου 14

Γεμίζει τὰς φιάλας τῆς εἰς τὰς πηγὰς

ΣΑΡΙΖΗΣ - ΛΟΥΤΡΑΚΙΟΥ - ΚΥΛΛΗΝΗΣ - ΤΣΑΓΕΖΙ

Η ΑΝΑΤΟΛΗ

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ. — ΠΛΑΤΕΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΕΤΑΙΡΙΚΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΡ. 2,000,000. — ΕΓΚΕΚΡΙΜΜΕΝΗ ΔΙΑ Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΟΣ

Διενεργεί πάντας τούς συνδυασμούς των ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ ΖΩΗΣ. — 'Ασφάλεια ἐφ' ὄρου ζωῆς. — 'Ασφάλεια Μικταί. — 'Ασφάλεια Προικοδοτήσεως. — Λοιπὰ 'Ασφάλεια. — 'Ασφάλεια Ταμιευτηρίου.

ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ: Πλατεία Συντάγματος ὁδὸς Καραγεώργη τῆς Σερβίας 1

ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΠΡΟΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΜΠΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΣΤΑΦΙΔΟΣ

Δελτίον κινήσεως Σταφιδοκάκρου ἀπὸ 10 Αὐγούστου
1908 ἕως 20 Ἰανουαρίου 1909

ΕΞΑΓΩΓΗ

Ἔτη	Λίτραι Ἐνετικά
1908)9	181.088.859
1907)8	221.971.088
1906)7	191.315.866
1905)6	157.522.126

ΑΠΟΘΗΚΑΙ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

Παρακρατήσεως.

Ἔτη	Ποσὸν δελτίων Συμψηφισμὸς Ὑπόλοιπον
1908)9	Ἐκδοθέντα παρ. γρ. 99.377,700 64.109.000 35.268.700
1907)8	Ἐκδοθέντα παρ. γρ. 36.031,000 31.419,100 4.611,900
1906)7	Ἐκδοθέντα παρ. γρ. 70.008,700 67.384,000 2.424,700
1905)6	Ἐκδοθ. καὶ παλ. γρ. 67.311.600 55.720.900 11.594.600

Προκαταβολῶν ἐπὶ ἐνεχύρω.

Ἔτη	Εἰσαγωγή	Ἐξαγωγή	Ὑπόλοιπον
1908)9	69.377,847	6.889,066	62.488.781
1907)8	11.915,750	3.975,475	7.940.275
1906)7	10.426,345	5.008.087	5.388.258
1905)6	64.322.131	5.679.714	58.662.417

Ἐξ ἐξαγορᾶς

Ἔτη	Λίτραι Ἐνετικά
1908)9	841,052
1905)6	9.810.121

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Ἰανουαρίου 1909.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου)

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ Κ.Κ. ΥΔΡΟΛΗΠΤΑΣ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΑΘΗΝΩΝ

Εἰδοποιῶνται οἱ κ. κ. ὑδροληπταὶ ὅπως προσέλθωσιν ἐν τῷ δημοτικῷ ταμείῳ ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν καὶ πληρώσωσι τὸ καθυστερούμενον ἀντίτιμον τοῦ ποσίου ὕδατος τοῦ ληξαντος ἔτους 1908, διότι ἡ ἀρμοδίᾳ ὑπηρεσίᾳ θέλει ὑποκύψει τὴν διαχέτευσιν τούτου ἄνευ ἐτέρας εἰδοποιήσεως.

Ἀθῆναι 24 Ἰανουαρίου 1909.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου τοῦ ὑδραυλικοῦ
τμήματος τοῦ Δήμου)

ΕΙΣ ΤΟΥ ΒΟΥΓΑ

Τὸ ἐξακουστὸν παντοπωλεῖον ἀντικρὺ τῆς Νέας Ἀγορᾶς.
Οἱ Καλοφράδες ἄς ζητήσουν :

ΧΑΒΙΑΡΙ ΜΟΣΧΑΣ τὸ ἐκλεκτότερον εἶδος.

ΑΙΝΙΤΙΚΑ (Λυκοβίνου). Θεσπέσιον.

ΚΟΥΡΜΑΔΕΣ πρώτης ποιότητος.

ΧΑΛΒΑΔΕΣ μοναδικούς.

Καὶ ὅλα τὰ πεσχαλινὰ καὶ νηστήσιμα εἶδη.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἔντοκοι καταθέσεις

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια καὶ εἰς χρυσὸν, ἤτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας στερλίνας ἀποδοτέας εἰς ὠρισμένην προθεσίαν ἢ διαρκῶς.

Αἱ καταθέσεις καὶ οἱ τόκοι πληρώνονται εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα εἰς ὃ ἐγένετο ἡ κατάθεσις εἰς χρυσὸν ἢ δι' ἐπιταγῆς ὀψεως (chèque) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ κατ' ἐκλογὴν τοῦ ὁμολογιούχου. Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογιῶν πληρώνονται ἐν τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τῇ αἰτήσει τοῦ καταθέτου ἐν τῷ Ὑποκαταστήματι τῆς Τραπεζῆς.

Τόκοι τῶν καταθέσεων

1)2	τοῖς 0)ο κατ' ἔτος καταθέσεις	6	μηνῶν
2	»	»	1 ἔτους
2)2	»	»	2 ἐτῶν
3	»	»	4 »
4	»	»	5 »

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων-καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστικαὶ ἢ ἀνώνυμοι.

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΠΑΛΛΗ & ΚΟΤΖΙΑ

ΑΘΗΝΑΙ — ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ

Πλούτος γραφικῆς ὕλης. — Ἐντυπα καὶ ἐπισκεπτήρια καλλιτεχνικά. — Ἐργοστάσιον φακέλλων τέλειον. — Χάρτης τυπογραφικὸς λευκὸς καὶ ἐξωφύλλων πικνὸς εἶδους καὶ ποιότητος.

Εὐθηνία, ταχύτης, ἀκρίβεια

ΣΙΔΗΡΩΤΗΡΙΟΝ

ΔΙ' ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ

ΦΙΛ. Σ. ΑΣΠΡΟΓΕΡΑΚΑ

35 — Ὀδὸς Σταδίου — 33

Ἐναντι Ἀρσακείου καὶ κάτωθι Ἀρείου Πάγου

Νέα μηχανήματα εἰδικὰ διὰ τὸ σιδήρωμα ἀσπρορούχων, φωλῶν, ὑπο-αμίσεων, μηχανητῶν κλπ. Σιδήρωμα ὁμοιότατον μετὰ πωλούμενα ἀρχικῶς ὑπὸ τῶν καταστημάτων :

Φωκὸν ἀπλᾶ Λεπτὰ 7 1)2

» διπλᾶ » 10

Μανικέτιά τὸ ζεύγος » 10

Μετὰ καὶ ἄνευ λούστρου

Παραλαβὴ καὶ παράδοσις κατ' οἶκον τῶν κ.κ. πελατῶν.